

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1257/2022
05.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Бранислава Босиљковића, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији су пуномоћници адвокати Славко Попивода и Дуња Попивода, обоје из ..., против тужених Општине Ириг коју заступа Општински јавни правобранилац и „Плантен“ ДОО из Новог Сада, чији је пуномоћник адвокат Милица Радовић из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1802/21 од 12.10.2021. године, у седници већа одржаној 05.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1802/21 од 12.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1802/21 од 12.10.2021. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужилаца и тужене Општине Ириг за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 148/20 од 11.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је примарни тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да је ништав уговор о давању у закуп осталог неизграђеног грађевинског земљишта оверен пред Општинским судом у Руми Ов .../... дана 28.02.2008. године између Општине Ириг као закуподавца и „Плантен“ ДОО као закупца. Ставом другим изреке одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тражено да се поништи уговор о давању у закуп осталог неизграђеног грађевинског земљишта оверен пред Општинским судом у Руми Ов .../... дана 28.02.2008. године између Општине Ириг као закуподавца и „Плантен“ ДОО као закупца. Ставом трећим изреке одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тражено да се раскине уговор о давању у закуп осталог неизграђеног грађевинског земљишта оверен пред Општинским судом у Руми Ов .../... дана

28.02.2008. године између Општине Ириг као закуподавца и „Плантен“ ДОО као закупца. Ставом четвртим изреке обавезани су тужиоци да солидарно исплате трошкове поступка туженима и то Општини Ириг износ од 141.000,00 динара а туженом „Плантен“ ДОО износ од 96.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1802/21 од 12.10.2021. године, одбијена је жалба тужилаца и првостепена пресуда потврђена. Одбијени су захтеви тужилаца и тужене Општине Ириг за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију из разлога прописаних чланом 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и постојања потребе да се размотре правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и ради новог тумачења права.

Тужена Општина Ириг је одговорила на ревизију тужилаца.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези члана 92 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости уговора о давању у закуп осталог неизграђеног грађевинског земљишта закључен између тужених 28.02.2008. године (основни захтев), односно поништај истог уговора (први евентуални захтев) односно његов раскид због неизвршења (други евентуални захтев). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, по оцени Врховног суда, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наводи ревизије којима се указује да тужиоци као бивши власници, сходно члану 23. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, имају право на враћање осталог неизграђеног грађевинског земљишта у јавној својини у случају раскида уговора о закупу таквог земљишта под условом да је бивши власник захтев поднео у складу са одредбама овог закона, не указују на потребу новог тумачења права у погледу легитимације лица која нису уговорна страна да траже раскид уговора. У ситуацији када раскид уговора због неиспуњења може тражити само уговорна страна (члан 124 Закона о облигационим односима) и када одредбама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу ово право није дато бившим власницима то је побијана одлука у складу са постојећом судском праксом ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари тако да не постоји потреба за новим тумачењем права.

Из тог разлога на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба ради утврђења ништавости, поништаја и раскида уговора поднета је 24.02.2020. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 3.000.000,01 динара. Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужилаца није дозвољена сходно члану 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић